

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Kž. br. 1294/08

U IME NARODA

Viši sud u Bijelom Polju, u vijeću sastavljenom od sudija Atifa Adrovića, kao predsjednika vijeća, stalnog sudije Radoslava Konatara i sudija porotnika Jezdimira Jovanovića, Dimitrija Kaljevića i Saliha Dobardžića, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Vuković Snežane, u krivičnom predmetu protiv optuženog Jakšić Vasilija iz Žabljaka, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416. st. 5. u vezi st. 3 i 1 KZ, odlučujući po žalbama Osnovnog državnog tužioca iz Pljevalja, branioca optuženog i punomoćnika oštećenih B A, K M, R M, S V, A N, K B i P M, izjavljenim na presudu Osnovnog suda u Žabljaku K.br.31/08 od 25.7.2008. godine, nakon održanog javnog pretresa pred drugostepenim sudom u prisustvu zamjenika Višeg tužioca u Bijelom Polju Medenica Lepe, optuženog i njegovog branioca adv. Smolović Dragana iz Podgorice kao i punomoćnika oštećenih adv. Brajković Luke iz Bijelog Polja donio je dana 15.1.2008. godine

P R E S U D U

Odbacuje se kao nedozvoljena žalba punomoćnika oštećenih B A, K M, R M, S V, A N, K B i P M iz Žabljaka izjavljena na presudu Osnovnog suda u Žabljaku K.br.31/08 od 25.7.2008. godine.

Odbija se kao neosnovana žalba Osnovnog državnog tužioca iz Pljevalja izjavljena na presudu Osnovnog suda u Žabljaku K.br.31/08 od 25.7.2008. godine

Uvažava se žalba branioca optuženog J V iz Žabljaka i **preinačava se** presuda Osnovnog suda u Žabljaku K.br.31/08 od 25.7.2008. godine, tako što sud optuženog J V od oca M i majke M, rođene K rođen 18.6.1959. godine u mjestu Prošćenski kraj SO Žabljak, sa prebivalištem u Žabljaku, na osnovu čl.363.st. 1. tač.3. ZKP-a

OSLOBADA OD OPTUŽBE

Da je:

U periodu od 1.3.2005. godine pa do 28.10.2006. godine u Žabljaku, kao odgovorno lice stečajni upravnik AD Dip "Žabljak" i ŠPAD "AD Žabljak" u stečaju u namjeri da sebi i drugome pribavi korist iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenje i prekoračio granice svojih ovlaštenja na način što je suprotno odredbi čl.25 i čl.37 Zakona o insolventnosti privrednih društava (Sl.list RCG br.6/02) organizovao proizvodnju i u izvještajima o mjesečnim aktivnostima za naznačeni period nije iskazao gotovinske izdatke i rashode za 1052 dnevnicu za službena putovanja u ukupnom iznosu od 10.409,00€ ,te ista sredstva isplatio bez saglasnosti stečajnog sudije, a po osnovu naknade troškova za upotrebu privatnog auta u službene svrhe naplatio iznos od 3.293,00€, te septembra mjeseca 2005 godine suprotno odredbi čl.7 Zakona o javnim nabavkama (Sl.list RCG br.40/01) bez objave poziva za javno nadmetanje, bez odluke o izboru najpovoljnije ponude i bez saglasnosti stečajnog sudije od švajcarske firme " Bogli" nabavio polovan gater po cijeni od 107.215,00€ te sa plaćenom carinom i PDV-om ukupna nabavna cijena gatera iznosi 128,859,01€ i na taj način sebi i drugima pribavio korist a za naznečena preduzeća je nastupila šteta.

Čime bi izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416. st. 5 u vezi st. 3 i 1 KZ

Pošto nije dokazano da je optuženi izvršio krivično djelo za koje je optužen.

U smislu čl.203.ZKP-a troškovi krivičnog postupka iz čl.199. st. 2. tač. 1 do 6 ovog Zakonika kao i nužni izdaci okrivljenog i nužni izdaci i nagrada branioca, koji su nastali pred prvostepenim sudom,kao i troškovi koji su nastali kod ovog suda u ukupnom iznosu od 6859 € padaju na teret budžetskih sredstava.

U smislu čl.212.st.3. ZKP-a oštećeni B A, K M,R M, S V, A N, K B, P M i drugi upućuju se na parnicu radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom optuženi J V oglašen je krivim za krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416. st. 5. u vezi st. 3 i 1 KZ pa mu je sud primjenom citiranog zakonskog propisa te

čl.5.13,15,32,36,42,52,53,54, KZ izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) mjeseci i istovremeno odredio da se kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 2(dvije) godine po pravosnažnosti presude ne učini neko novo krivično djelo. Istom presudom optuženi je obavezan da plati sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 2.891,80€ kao i na ime sudskog paušala iznos od 100€ sve to u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Na navedenu presudu u blagovremenom roku žalbe su izjavili Osnovni državni tužilac iz Pljevalja, branilac optuženog i punomoćnik oštećenih B A , K M , R M , S V , A N , K B i P M.

Osnovni državni tužilac iz Pljevalja žalbu je izjavio zbog odluke o krivičnoj sankciji , predlažući da Viši sud pobijanu presudu preinači i optuženog za izvršeno krivično djelo osudi na kaznu zatvora.

Branilac optuženog žalbu je izjavio sa svih zakonskih razloga predlažući da Viši sud pobijanu presudu preinači i optuženog oslobodi od optužbe nakon što održi pretres i na isti pozove optuženog i njegovog branioca .

Punomoćnik oštećenih žalbu je izjavio zbog odluke o kazi predlažući da Viši sud pobijanu presudu preinači i optuženog osudi na безусловnu kaznu zatvora.

Odgovora na žalbe nije bilo.

Viši državni tužilac u Bijelom Polju na osnovu čl.382.st.1. ZKP-a stavio je predlog da se žalba branioca optuženog J V odbije kao neosnovana , a uvaži žalba Osnovnog tužioca i punomoćnika oštećenih,te preinači pobijana presuda u pogledu odluke o krivičnoj sankciji , tako što će sud optuženom za učinjeno djelo izreći безусловnu kaznu zatvora.

Sud je u smislu čl.383. ZKP-a održao sjednicu vijeća dana 12.12.2008. godine u prisustvu optuženog i njegovog branioca , kao i zamjenika Višeg državnog tužioca u Bijelom Polju Medenica Lepe , te je nakon održane sjednice donio rješenje da se u ovom predmetu protiv optuženog otvori pretres pred ovim sudom radi izvođenja ranije izvedenih dokaza i njihove ponovne ocjene , te otklanjanja učinjenih bitnih povreda odredaba ZKP-a iz čl.376. st. 1. tač.11.

Poslije održanog petresa pred ovim sudom ponovnog izvođenja svih dokaza koje je izveo prvostepeni sud i njihove ponovne ocjene , te ocjene odbrane optuženog, ovaj sud je našao da nije dokazano da je optuženi J V izvršio krivično djelo za koje je optužen , jer je njegova odbrana u cjelosti potvrđena izvedenim dokazima.

Tako, optuženi se branio da je za stečajnog upravnika u AD Dip "Žabljak" i Špad "AD Žabljak" postavljen 1.3.2005. godine,da je u AD

Dip'' Žabljak'' stečaj bio otvoren maja mjeseca 2003. godine i da je stečajni upravnik bio L M a poslije njega T V . U septembu mjesecu 2003. godine za ovo preduzeće je urađen plan reorganizacije i kako isti nije ostvaren otvoren je klasični stečaj koji vodi u likvidaciju društva. U momentu njegovog dolaska na mjesto stečajnog upravnika za oba privredna subjekta, ukupne obaveze (ovih preduzeća) prema povjeriocima iznosile su oko 1.250.000 € . Stanje mehanizacije bilo je krajnje loše, usled obilnog snijega bila je srušena hala finalne prerade na Njegovuđi , radnici nijesu primali plate i ostalo je robe na zalihama odnosno građe na pilani i posječene u šumi. Suočen sa takvim stanjem sazvao je zbor radnika i izvršio popis kompletne imovine , a zatim peduzeo mjere radi njene zaštite . Da bi zaštitio građu koja se nalazila na pilani od propadanja, kao i one koja je posječena u šumi organizovao je proizvodnju na pilani i nakon toga je počela redovna isplata zarada zaposlenih kao i izmirivanje svih obaveza prema povjeriocima. Na samom početku tog poslovanja došlo je do nesporazuma njega i stečajnog sudije A Z iz Bijelog Polja. Stečajni sudija je od njega zahtijevao da sve zaposlene radnike koje je zatekao u vrijeme dolaska na mjesto stečajnog upravnika pošalje na biro rada a zatim raspiše oglase radi prodaje imovine. Takvom nalogu se usprotivio jer je smatrao da bi na taj način kršio odredbe Zakona o insolventnosti privrednih društava a posebno čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društva (Sl. List br.6 od 8.2.2002.godine) u kom je propisano da je stečajni upravnik dužan da postupa savjesno i blagovremeno a naročito da je ovlašćen da preduzme neophodne mjere za obezbeđenje zaštite imovine dužnika. Organizovanjem procesa proizvodnje je smatrao da upravo postupa po čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava i da time štiti imovinu dužnika koja je bila na zalihama u šumi posječena i koja je stajala na pilani . Poslije toga obavijestio je o svemu ministra Simovića pa je uslijedio i sastanak sa njim u Minstarstvu poljoprivrede , vodoprivrede i šumarstva. Na ovom sastanku su prihvaćene sve njegove aktivnosti i predlozi u vezi sa ogranizovanjem budućeg rada .Pošto nije prihvatio predlog stečajnog sudije, stečajni sudija ga je razriješio dužnosti upravnika početkom juna mjeseca 2005. godine . U vezi donijetog rješenja poveo je spor pred Apelacionim sudom , pa je Apelacioni sud poništio rješenje o njegovom razrješenju. Nakon toga sudija A je izuzet od daljeg posutpanja u stečajnom posutupku a za novog sudiju postavljen je sudija F M .

Posebno je tvrdio da je u izvještajima o mjesečnim aktivnostima koje je dostavljao stečajnom sudiji iskazivao sve one podatke koji su propisani Zakonom o insplventnosti privrednih društava . U vezi sa tvrdnjama da su troškovi bili veći, nego što je uobičajeno, on je kazao ,da su oni u velikom procentu smanjeni a da je uvećan prihod čak za 65% kao i fizički obim

proizvodnje za 100% u odnosu na 2004. godinu (u 2005. godini) . U 2005. godini nije bilo prodaje osnovnih sredstava a u februaru mjesecu 2006. godine, prodat je jedan viljuškar nakon pravilno sprovedenog postupka javnog oglašavanja i predhodnog obavještenja stečajnog sudije M.

Po njegovom mišljenju normalno je bilo da nastavljaajući započeti proces proizvodnje a u cilju zaštite imovine stečajnog dužnika nastanu i troškovi koji prate proces proizvodnje u vidu dnevnica i utroška goriva za vozila kojima su prevoženi radnici na relaciji Žabljak -Njegovuđa i radilišta u šumi. Gorivo je svakodnevno plaćao Jugopetrolu kao i mazivo . Dnevnice za službena putovanja lično je odobravao i potpisivao o čemu postoji uredna dokumentacija u preduzeću . Dnevnice su se odnosile kako u slučajevima kad su zaposleni obavljali poslove na teritoriji opštine Žabljak tako i van teritorije opštine Žabljak. Smatrao je, da u izvještajima, o mjesečnim aktivnostima, nije bio dužan, da iskazuje, pojedinačne troškove po osnovu isplaćenih dnevnica kao i o utrošku goriva i maziva .

Međutim, tokom započetog procesa proizvodnje dana 7.6.2005. godine došlo je do havarije na gateru za rezanje građe na pilani u Njegovuđi pa je zajedno sa radnicima odlučio da se nabavi drugi gater jer od njega je zavisila i dalja sudbina spašavanja imovine privrednog društva. Zakazao je sastanak na kome je prisustvao ministar za poljoprivredu šumarstvo i vodoprivrednu Simović Milutin i predsejdnik oštine Žaljbka Isailo Šljivančain i tada su se dogovorili da nabave drugi gater, a novac za gater je obezbijedilo ministarstvo u iznosu od 40.000€ i Opština Žabljak u iznosu od 10.000€ dok je preostali iznos obezbijeden iz sopstvenih izvora. Nabavljeni gater od Švajcarske firme "Begli", naravno uz predhodno pribavljanje najpovoljnijih ponuda, je plaćen 128.000€ računajući i carinu i PDV-e . Plaćanje je izvršeno preko Podgoričke banke . Kasnije su pozajmljena sredstava vraćena Ministarstvu i Opštini Žabljak. Smatrao je da ovakvim načinom nabavke nije kršio odbredbe Zakna o privrednim društvima , niti Zakona o insolventnosti privrednih društava . Odluka o nabavci gatera donešena je 3.8.2005. godine a gater mu je isporučen u oktobru iste godine kada je pušten u rad. Posebno je istakao da je izvjesnom broju lica koja su bila zaposlena u preduzeću davao dnevnice i u slučajevima kada su oni obavljali poslove na teritoriji Opštine Žabljak a koja bi radila duže od 12 časova . To su lica koja su upravljala utovarnom kašikom , buldožerom i slično. Ovim licima je isplaćivao pola dnevnice i o tome postoji uredna dokumentacija. Smatrao je da nije bio dužan da od stečajnog upravnika traži saglasnost o tome da li će neko ići na službeni put, jer se radi o izvornim ovlašćenjima stečajnog upravnika iz čl.22. Zakona o insolventnosti privrednih društava. Sredstva koja su isplaćivana u vidu dnevnica iskazana su

u izvještajima o mjesečnim aktivnostima i ona su isplaćena iz prihoda poslovanja a ne na teret stečajne mase odnosno imovine.

Na glavnom pretresu pred ovim sudom optuženi je još dodao da je on kao stečajni upravnik bio dužan da organizuje započeti proces proizvodnje po čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava , da time što je organizovao proces proizvodnje nije opterećivao stečajnu masu , već je štitiio imovinu svih akcionara , kao i imovinu koja je bila na lageru pored gatera i u šumi.Da je na početku uvedenog stečaja prodata imovina po raspisivanim oglasima nebi se moglo namiriti ni 30% obaveza prema povjeriocima a na kraju završenog procesa proizvodnje imovina je prodata i iz prodate imovine namireni su svi povjerioci kao i akcionari .Imovina preduzeća je prodata nakon njegovog odlaska sa mjesta stečajnog upravnika , jer je smijenjen zbog nemanja stručnog ispita . Oglas koji je on raspisao je poništen a i po njemu da je imovina prodata bile bi izmirene sve obaveze prema povjeriocima i akcionarima .

Predhodna odbrana optuženog u cjelosti je potvrđena nalazima i mišljenjima vještaka finasijske struke Čabarkapa Radomira i Rakonjac Vukosava , iskazima svjedoka M F i Ramović Esada , izvještajem Metaluško-tehnološkog fakultteta iz Podgorice br.317 od 2.9.2005. godine o uzroku hvarije na gateru pilane u Žabljaku, izvještajem CDA o strukturi kapitala u preduzećima AD Dip Žabljak i Špad AD Žabljak, zatim činjenicama konstatovanim kroz spise stečajnog postupka Privrednog suda u Bijelom Polju br.ST3 /05 i uvidom u kupoprodajne ugovore koji su ovjereni pred Osnovnim sudom u Žabljaku o kupovini preduzeća Špad "AD Žabljak" iz Žabljaka i Dip "AD Žabljak" iz Žabljaka od strane firme odnosno Kompanije Karapids Bros iz Nausa iz Grčke.

Tako, svjedok M F koji je bio stečajni sudija kada je sproveden stečaj nad stečajnim dužnicima , gdje je bio stečajni upravnik optuženi je kazao da je Zakonom o insolventnosti privrednih društava u čl.24 propisano da je stečajni upravnik nezavisni organ koji je imenovan od strane suda i da je on dužan da blagovremeno i sa pažnjom dobrog privrednika izvršava sve obaveze u okviru svojih dužnosti koje su mu propisane čl.22. istog Zakona . Apelacioni sud Crne Gore je u svom ukidnom rješenju kazao da stečajni upravnik nije dužan da postupa po upustvima i smjernicama stečajnog sudije izuzev u slučaju iz člana 22. st. 1. tač. 8 ako ocijeni da je to potrebno i podnese predlog sudu za izdavanje upustva o daljem postupanju. To je izuzetak ,dok je opšte pravilo koje važi za stečajnog upravnika, dužnost da blagovremeno i sa pažnjom dobrog privrednika izvršava obaveze, u okviru svoje dužnosti .Stečajni upravnik o svom radu podnosi izvještaj o mjesečnim aktivnostima i u tom izvještaju se navodi sadržina aktivnosti

odnosno navode se dnevnicu za službena putovanja , troškovi za upotrebu privatnog auta u službene svrhe i slično . Stav je Stečajnog suda da ako to nije iskazano u mjesecnim izvještajima, to mora biti sastavi dio finasijske dokumentacije dužnika , jer se radi o svakodnevnim poslovima odnosno aktivnostima . Od kada je on stupio na mjesto stečajnog sudije optuženi ga je uredno obavještavao o svojim aktivnostima . Tako, u izvještaju za oktobar mjesec 2005. godine, a koji je sudu dostavljen u decmbru mjesecu stečajni upravnik ,ga je obavijestio da je od švajcarske firme "Bogli" nabavio gater i da je proces proizvodnje podignut na visoki nivo. U fazi klasičnog stečaja ne traži se saglasnost od stečajnog sudije za kupovinu gatera. Stečajni upravnik je nezavisan organ koji je dužan blagovremeno i sa pažnjom dobrog privrednika da obavlja obaveze u okviru svojih dužnosti. Na rad stečajnog upravnika može dužnik , povjerilac , fizičko ili pravno lice koje dokaže svoj pravni interes, sudu, staviti prigovor. Međutim, takvog prigovora, prilikom nabavke gatera, nije bilo a nije bilo prigovora ni na ostali rad stečajnog upravnika . Isto tako mogao se staviti i prigovor na mjesečne izvještaje koje je radio stečajni upravnik ali ni tada nije bilo nikakvih prigovora.

Svjedok E R. je kazao da je poslije optuženog došao na mjesto stečajnog upravnika i da je odmah primijetio, da se i ranije još prije dolaska za stečajnog upravnika optuženog, poslovalo preko jednog žiro računa i to žiro računa preduzeća Špad AD Žabljak ali da se takav način poslovanja crpio iz rješenja stečajnog suda iz septembra mjeseca 2003. godine kada je usvojen predloženi plan reorganizacije Dipa "Žabljak" od strane povjerilaca na rok od jedne godine dana . Međutim, taj plan nije uspio pa je ostalo nejasno kako je društvo trebalo dalje da posluje . Nakon njegovog dolaska za stečajnog upravnika poslovanje društava je razdvojio jer se ona kao takva vode posebno kod Centralnog registra Privrednog suda. To je uradio jer je bio obavezan i prema povjeriocima(obzirom da je svako od društava imalo svoje povjerioce ,odnosno svoje akcionare). Kada je došao za stečajnog upravnika bili su raspisani oglasi za prodaju imovine oba preduzeća .

Vještak finasijske struke Vukosav Rakonjac u svojim pismenim nalazima i mišljenima, te dopunama tih nalaza ,je kazao, da je pregledao svu knjigovostveni dokumentaciju i evidenciju Dip "AD Žabljak" i Špad "AD Žabljak" kao i dokumentaciju iz spisa predmeta , te spise predmeta stečajnog postupka ,pa je našao, da stečajni upravnik, svojim načinom poslovanja, nije prčinio štetu ovim preduzećima .Gater je nabavljen od švajcarske firme "Bogli".Nabavka je izvršena na osnovu odluke stečajnog upravnika i na osnovu predhodno pribavljenih pismenih ponuda . Nabavka

gatera nije izvršena suprotno odredbi čl.7 Zakona o javnim nabavkama (Sl.list RCG br.40/01) . Taj propis se ne primijenjuje na poslovanje preduzeća u stečaju, već poslovanje, reguliše Zakon o insolventnosti privrednih društva Sl.list RCG br.6/02 . U članu 46 pomenutog Zakona je predviđeno da stečajni upravnik, može, bez odobrenja suda zaključiti ugovor o neobezbijedenom kreditu ukoliko preduzeće koje je dužnik nastavi sa poslovanjem ili ako namjerava da sprovede reorganizaciju. Po tom članu je optuženi i postupio. Što se tiče isplata troškova zaposlenih nastalih po osnovu službenih putovanja u periodu od 1.3.2005 pa zaključeno sa 28.10.2006. godine utvrdio je da je isplata vršena na način i u iznosima koji su određeni odlukom stečajnog upravnika i za svako službeno putovanje postoji pismena dokumentacija . Ti troškovi koji su nastali po osnovu službenih putovanja su iskazani u ukupnom izvještaju koji je dostavljen stečajnom sudiji , stim što stečajni upravnik nije sačinjavao spisak gotovinskih izdataka i rashoda pojedinačno. On je kazao da davanje pismene saglasnosti, od strane stečajnog sudije, na izdatke koji su isplaćeni, po nalogu stečajnog upravnika ,nije propisano Zakonom o insolventnosti privrednih društava .

I vještak finasijske struke Čabarkapa Radomir u svojim pismenim nalazima i mišljenjima kao i dopunama i pojašnjenjima, je kazao, da su obračun i isplata, naknada troškova, koji su nastali po osnovu službenih putovanja, za period koji je uzeo u obzir vještak Rakonjac, vršene na način i u iznosima određenim odlukom stečajnog upravnika i da za svako službeno putovanje postoji potrebna dokumentacija . Troškovi (dnevnice) za službena putovanja sadržani su u ukupnim troškovima u izvještajima koji su dostavljeni stečajnom sudiji . Svi putni nalozi su izdavani radi obavljanja konkretnih službenih poslova koji su određeni u putnim nalogima i uredno su likvidirani , potpisani i proknjiženi u finasijskom knjigovodstvu preduzeća u stečaju . Vještak je posebno naveo da je ukupno učešće troškova (dnevnica) u ukupno ostvarenom prihodu 0,52% ,što je jako ,mali odnosno minimalan iznos .To ukazuje da je postojala puna ekonomska opravdanost učinjenih izdataka a koji su izraženi kroz rezultate poslovanja . Polovni gater po mišljenju , vještaka, je nabavljen, u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava .Po čl.2 Zakona o javnim nabavkama , (obzirom na strukturu kapitala Dp "AD Žabljak")stečajni upravnik nije bio u obavezi da primjeni taj zakon . Gater je nabavljen na osnovu konsultacija u resornom ministarstvu i SO Žabljak uz uredno pribavljanje ponuda. Dalje je vještak naveo da je na osnovu čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava, posebno tačke 3 ,stečajni upravnik, bio u obavezi da organizuje proces proizvodnje u cilju zaštite imovine dužnika . Da to nije uradio propala bi imovina koja je bila popisana kao sirovina . Na osnovu podataka iz

računovstva AD Dip Žabljak i Špad AD Žabljak (odnosno bilansa stanja) koja se onose na stalnu imovinu namijenjenu prodaji za namirenje novčanih obaveza prema povjeriocima, ovaj vještak je kazao, da je na početku rada stečajnog upravnika, vrijednost imovine bila 1.631,478€. Na kraju 2005. godine vrijednost imovine za namirenje povjerilaca iznosila je 1.766,256€ a na kraju 2006.godine je iznosila 1.823.078,00€.Ukupni efekti rada stečajnog upravnika za naznačeni period su : ostvareni prihod od 1.922.477,00€ , isplaćeno je 25 zaostalih ličnih dohodaka (troškovi zaposlenih) u stečaju za po 90 radnika u iznosu od 547.666,00€, ispoštovan je koncesioni ugovor koji je ranije zaključen i izmirene su sve obaveze prema dobavljačima . Prvi tender koji je raspisan za prodaju firmi bio je 260.000€ a firma je na kraju prodana za 2.097.029€. Nominalna vrijednost akcije kada je vaučer bio 5000 jedinica iznosila je 12,7823. Kasnije kada je prodat Dip Žabljak i Špad AD Žabljak cijene akcije su bile mnogo veće nego ranije kada su ih htjeli prodati (prije 2 godine) . Ovom krajnom prodajom dobili su pored povjerilaca i akcionari što znači da su posebno šticeći manjinski akcionari. Vještak je mišljenja da je stečajni upravnik organizovao proizvodnju shodno čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava i da svojim kasnijim radnjama nije opteretio stečajnu masu, niti izigrao povjerioce .Ni kupovinom gatera (stečajni upravnik) nije zadužio preduzeće u stečaju, već je ovakvim načinom poslovanja pribavio korist akcionarima, uvećavajući sredstva preduzeća u stečaju .Ulaganjem u preduzeće (u osnovna sredstva) se ne stvara trošak, već se povećava vrijednost osnovnih sredstava u aktivi a u pasivi su izvori kapitala za kupovinu gatera tj. kredit dobijen od Ministarstva i Opštine Žabljak dok je ostalo ostvareno iz prihoda preduzeća u stečaju.Organizovanjem proizvodnje stečajni upravnik je stvorio uslove da se solidno prodaju preduzeća. Smisao Zakona o insolventnosti privrednih društva, je da se kompletan stečajni postupak sprovede radi namirenja povjerilaca. Konačnom prodajom preduzeća ,sve su obaveze namirene . Uostalom povjeriodi su shodno čl.36. pomenutog Zakona mogli podnijeti pismeni prigovor na rad stečajnog upravnika a takvih prigovora nije bilo.

Uvidom u akte CDA iz Podgorice utvrđeno je da je u pilani(Dip Žabljak) 68% imovine pripadalo akcionarima a ostalo je odpadalo na fondove odnosno Fond za razvoj, PIO i za zapošljavanje. Fond PIO je imao 22,896% a zavod za zapošljavanje 7,631,2% imovine. U "Špad Žabljak" Fond PIO imao je 24,762% , fond za razvoj 49,54 i fond za zapošljavanje 8,94% imovine.

Cijeneći predhodno, navedene dokaze, a posebno iskaze svjedoka M F i R E , te nalaze i mišljenja vještaka finansijske struke Vukosava Rakonjca i Čabarkapa Radomira ovaj sud je iste prihvatio kao objektivne i logične ,

date po pravilima nauke i struke a posebno imajući u vidu činjenicu da su oni dugogodišnji stalni sudski vještaci . Oni su svoje nalaze dali na osnovu uredne knjigovostevne i finasijske dokumentacije koja se nalazi u pomenutim preduzećima u stečaju .Ta dokumentacija je uredno potpisana od strane likvidatora, šefa računovostva kao i optuženog .Kao odgovorno lice po Zakonu optuženi je morao potpisati bilas stanja i bilans uspjeha i morao ih je sačiniti . Takva dokumentacija koju su imali na raspolaganju je validna .

Da je mišljenje pomenutih vještaka stručno i objektivno, govore i pismeni ugovori o kupoprodaji koje su zaključili AD Špad iz Žabljaka u stečaju i Dip AD Žabljak u stečaju sa kompanijom Karapidis Bros iz Nousa iz Grčke . Obje firme su porodate pomenutoj kompaniji za ukupan iznos veći od 2.000,000 € .

Da je optuženi dostavljao izvještaje o mjesečnim aktivnostima za naznačeni period utvrđeno je uvidom u spise predmeta stečanoj suda St.br.14/05 od 14.6.2005. godine u kojim spisima se nalaze ti izvještaji, kao i iskazima stečajnih sudija M F i R E.

Iz nalaza i mišljenja Metaluško- tehnološkog fakuteta u Podgorici utvrđeno je da je kvar na gateru pilane u Žabljaku uzrokovan lošim hemiskim sastavom čelika koji je ugrađen u gateru.

Dakle, iz predhodno nesprono utvrđenog činjeničnog stanja koje je utvrdio ovaj sud ne proizilazi da je optuženi izvršio predmetno krivično djelo na način , mjesto i vrijeme kako mu je to optužbom stavljeno na teret a prihvaćeno od strane prvostepenog suda. Da su vještaci dali svoje nalaze i mišljenja stručno i objektivno govore sve citirane odredbe Zakona o insolventnosti privrednih društava . Upravo tumačeći te odredbe, što i nije bilo u njihovoj nadležnosti, već nadležnosti suda, ovaj sud je mišljenja da su iste pravilno protumačene i da ih tako tumači i ovaj sud .Tokom postupka i predhodnim dokazima nije utvrđeno da je optuženi postupao suprotno odredbi čl.25 i 37 Zakona o insolventnosti privrednih društava niti suprotno čl.7 Zakona o javnim nabavkama.Za nabavku gatera nije bila potreba saglasnost stečajnog sudije , niti je trebalo primjeniti odredbu čl.7 Zakona o javnim nabavkama već Zakon o insolventnosti privrednih društava. Takva obaveza za stečajnog upravnika nije propisana kada se vrši nabavka opreme. Ulaganje u osnovna sredstva nije trošak jer se uvećava vrijednost tih sredstava u aktivi, a smanjuje u pasivi, kako su to vještaci objasnili. Optuženi je bio u obavezi da organizuje započeti proces proizvodnje i da ga dovrši.

Naprotiv, predhodno izvedenim dokazima utvrđeno je da je optuženi u cjelosti postupao u skladu sa zakonskim odredbama čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava , da je saglasno tom zakonu nastavio

započeti proces proizvodnje , da nije bio dužan da postupi po odredbi čl. 7 Zakona o javnim nabavkama prilikom nabavke gatera i što je najbitnije nije utvrđeno da je nastupila šteta za oštećene. Naprotiv, utvrđeno je da su na kraju stečajnog postupka izmirene sve obaveze prema dobavljačima , da su svi povjerioci pa i akcionari namireni i da je čuvana do kraja imovina i čak je uvećana u odnosu na onu da su firme prodane u momentu otvaranja stečaja

Znači , da je ovaj sud drugačije cijenio izvedene dokaze, od načina na koji je to činio prvostepeni sud i drugačije je utvrdio činjenično stanje , pa je sa tog razloga uvažio žalbu branioca optuženog i preinačio je pobijanu presudu a optuženog oslobodio od optužbe zbog nedostatka dokaza , istovremeno otklanjajući učinjene bitne povrede odredaba ZKP-a iz čl.376. st. 1. tač. 11, dovodeći razloge presude u saglasnost sa sadržinom izvedenih dokaza.

Tako, sam prvostepeni sud na strani 17 u trećem pasusu navodi da prihvata nalaze i dopune nalaza vještaka kao objektivne i tačne jer su dati po pravilima nauke i struke i u pitanju su dugogodišnji sudski vještaci a potom u narednom pasusu navodi ” međutim , sud nije prihvatio mišljenje ovih vještaka smatrajući da su proizvoljni i neobjektivni obzirom da je optuženi po ocjeni suda samovoljno organizovao proces proizvodnje u pomenutim preduzećima , da je zamrznuo obaveze prema povjeriocima, opteretio stečajnu masu kupovinom gatera i uzimanjem pozajmica od Ministarstva poljoprivrede , šumarstva i vodoprivrede i Opštine Žabljak , te da je oštetio ostale akcionare i umanjio imovinu isplaćivanjem dnevnica za službena putovanja kao i naplaćujući svoje troškove. Takvi razlozi pobijane presude su međusobno suprotni i kontradiktorni a smim tim postojala je i znatna protivrječnost između onoga što je sud naveo u razlozima presude u pogledu sadržine nalaza i mišljenja vještaka i samih tih isprava i zapisnika . Pored toga i izreka presude je bila suprotna razlozima što je činilo nerazumljivom i predstavljalo je bitnu povredu odredaba ZKP-a iz čl.376. st. 1. tač. 11.

Takođe izreka pobijane presude je bila suprotna sama sebi i razlozima u pogledu iznosa protivpravno pribavljene imovinske koristi i pričinjene štete .

Tako, u izreci pobijane presude u činjeničnom opisu, sud je naveo da je taj iznos štete zbog kupljenog gatera 128,859,01€ zbog isplaćenih dnevnica za službena putovanja 10.409€ a zbog upotrebe privatnog auta u službene svrhe 3.293€ . Međutim, za taj iznos sud nije obavezao optuženog da ga nadoknadi .U razlozima presude sud ponovo navodi da je utvrdio taj iznos štete i da je optuženi sebi i drugima pribavio korist kao u izreci presude, a naznačenim preduzećima pričinio štetu . Takvi razlozi posredno

ukazuju na to i da je činjenično stanje bilo pogrešno utvrđeno i da sud nije bio siguran u svoju odluku . Da nije siguran najbolje govore razlozi presude na strani 17 gdje on jednom prihvata a zatim ih ne prihvata a ne prihvata ih jer pogrešno tumači odredbe Zakona o insolventnosti privrednih društava .

Drugi izvedeni dokazi od strane prvostepenog suda a koji su ponovljeni od strane ovog suda nijesu bili od bitnijeg uticaja na drugačije presuđenje pa ih ovaj sud posebno nije cijenio, jer oni nijesu mogli dovesti u pitanje predhodno utvrđeno činjenično stanje a samim tim i druge dokaze kojima je sud poklonio punu vjeru.

Sa iznijetih razloga sud je optuženog u nedostatku dokaza oslobodio od optužbe.

Pošto je sud optuženog oslobodio od optužbe, to je žalba ODT-a zbog odluke o kazni neosnovana, a žalba punomoćnika oštećenih zbog odluke o kazni nedozvoljena.

Sud je u smislu čl.203. st. 1. ZKP-a odlučio da troškovi krivičnog postupka iz čl.199. st. 2. tač. 1 do 6 ovog Zakonika kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca , te troškovi nastali pred drugostepenim sudom padnu na teret bužetskih sredstava suda u ukupnom iznosu od 6.859€.Predhodno utvrđeni troškovi u navedenom iznosu odnose se na troškove odbrane optuženog u toku istrage , odnosno prisustva njegovom ispitivanju, na žalbu na rješenje o sprovođenju istrage, za razmatranje spisa predmeta za pisanje prigovora na optužnicu, zatim za odbranu na osam održanih pretresa, na odustvo branioca iz kancelarije , na pisanje odgovora na žalbu tužioca na prvostepenu presudu, na troškove vještaka Čabrke i Rakonjca , zatim na pisanje žalbe drugostepenom sudu na prvostepenu presudu , za prisustvo na pretresu pred drugostepenim sudom i troškove vještaka pred tim sudom , kao i na ime troškova sudskog paušala.

U smislu čl.212.st.3. ZKP-a oštećeni akcionari i preduzeća upućeni su na parnicu radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izredi presude shodno odredbi čl. 395 ,396 i 399. ZKP-a.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 15.1.2009.godine.

**Zapisničar,
Snežana Vuković s.r.**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
Atif Adrović s.r.**

PRAVNA POUKA Protiv ove presude dozvoljena je žalba sudu Trećeg stepena -Vrhovnom sudu CG pod uslovima iz čl.403 ZKP-a u roku od 15 dana po prijemu presude ,a preko ovog suda.